

ដានីយ៍លែ ១២៖៩, ១០

ដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន

មានមូលដ្ឋានលើច្បាប់សម្រាប់ការកែលម្អប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុជាតិ «សេចក្តីពិត»
ដល់គ្រួសារបង្កើតឡើងដោយការបញ្ចូលអត្តសញ្ញាណ និងប័ណ្ណ
និងអត្តសញ្ញាណកម្មរបស់អ្នកបង្កើត។ ពាក្យហៅប្រើនោះតំណាងឲ្យ
និងកាន់កាប់ព្រះចៅស្តេចស្តេចបង្កើតរបស់ព្រះ។
សេចក្តីពិតនេះនាំយកមកអនុវត្តប្រើប្រាស់ឡើងលើពាក្យនោះ ដូចគ្នានឹងដំណើរការ
សាកល្បងបីជំហានក្នុងជំពូកទី១នៃសៀវភៅនេះដែរ។
ពាក្យនោះមិនគួររំលឹកតំណាងឲ្យព្រះចៅស្តេចស្តេចបង្កើតរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែក៏តំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទផងដែរ ដល់ទ្រង់ជាសេចក្តីពិត
ហើយទ្រង់ក៏ជាព្រះដើម និងព្រះចុងផងដែរ ដូចដែលគ្រួសារតំណាងដោយអត្តសញ្ញាណ
និងអត្តសញ្ញាណកម្មរបស់អ្នកបង្កើត។

បុរសគ្រីស្ទិយន៍ដែលបានដឹងពីការព្រមានអំពីការខិតខំកម្រិតនៃការជំនុំជម្រះ
ស្តីពីអង្គការមកដល់សម័យចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
គ្រួសារតំណាងដោយទេវតាទីមួយនៃវិវរណៈ ជំពូក 14។ សាររបស់ទេវតាទីមួយក្នុងវិវរណៈ ជំពូក
14 មានរាល់ជំហានទាំងបី ដល់ជាសេចក្តីពិត
ហើយដល់តំណាងឲ្យដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន ដល់មានបុរសមុខនឹងជំនាន់នោះ
នៃពេលវេលាទេវតាទីមួយមានមកដល់ក្នុងឆ្នាំ 1798។

ហើយឧត្តរមានប្រព័ន្ធទេវតាមួយទៀតហៅថា កេណេដាលមេ
មានដំណឹងល្អអំពីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ សម្រាប់បុរសដែលអស់អត្តសញ្ញាណលើផែនដី
និងដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រប់វង្សសត្វក្នុង គ្រប់ភាសា និងគ្រប់បុរាណ
ដោយបន្តលើសំឡេងខ្លាំងថា ចូរក្រោតខ្លួនចេញពីព្រះ ហើយច្បាប់សិល្បៈអស់ទ្រង់
ពីព្រោះម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់មានមកដល់ហើយ
ហើយច្បាប់បង្កើតព្រះអង្គក្នុងលោកបង្កើតមេ ផែនដី សមុទ្រ
និងបុរសទី១ទាំងឡាយ។ វិវរណៈ 14:6, 7។

បុរសគ្រីស្ទិយន៍ក្នុងគ្រួសារនៃគ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្រងលើផែនដី នៃពេលវេលាព្រមានអំពីការខិតខំកម្រិត
មកដល់ការជំនុំជម្រះបុរសគ្រីស្ទិយន៍មកដល់សម័យចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989
គ្រួសារតំណាងដោយទេវតាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក 14។ ទេវតាទាំងបីក្នុងវិវរណៈ 14
តំណាងឲ្យជំហានទាំងបី ដល់ជាសេចក្តីពិត
ហើយទេវតាទាំងបីនោះក៏តំណាងឲ្យដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន
ដល់មានបុរសមុខនឹងជំនាន់ដែលរស់នៅក្នុងពេលវេលាទេវតាទីបីមានមកដល់ក្នុងឆ្នាំ
1989។

ហើយឧត្តរមានប្រព័ន្ធទេវតាមួយទៀតហៅថា កេណេដាលមេ
មានដំណឹងល្អអំពីអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ដើម្បីបុរសដែលអស់អត្តសញ្ញាណលើផែនដី
និងដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ គ្រួសារ ភាសា និងបុរាណទាំងអស់
ដោយបន្តលើសំឡេងខ្លាំងថា ចូរក្រោតខ្លួនចេញពីព្រះ ហើយច្បាប់សិល្បៈអស់ទ្រង់
ដូចម៉ោងនៃសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់មានមកដល់ហើយ
ហើយច្បាប់បង្កើតព្រះអង្គក្នុងលោកបង្កើតមេ ផែនដី សមុទ្រ
និងរុក្ខជាតិទាំងឡាយ។ ហើយមានទេវតាមួយទៀត ជាទេវតាទីពីរ តាមមក
ដោយពោលថា ក្នុងហិរញ្ញវត្ថុនៃជំនាន់នោះមានដល់ហើយ មានដល់ហើយ ព្រោះនាង
មានធុរៈឲ្យគ្រប់ជាតិសាសន៍ដឹកស្រាវស្រាយសេចក្តីកំហឹងដោយអំពើសហយស្មន៍របស់នាង

ង។ ហើយទេវតាទីបីបានតាមមកពីក្បែរដោយពួកគេ ដោយបន្តលើសំឡេងខ្ពស់ថា
 បើអ្នកណាថ្វាយបង្គំសត្វតិរច្ឆាន និងរូបរបស់វា
 ហើយទទួលសញ្ញាប្រាប់វាទៅលើផ្ទះ ឬនៅលើដំបូល
 អ្នកនោះនឹងជីកស្មៅសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះដង្កែ
 ដល់បានចាក់ចូលក្នុងពងនៃព្រះពិរោធរបស់ទ្រង់ ដោយឥតលាយអ្វីសោះ
 ហើយអ្នកនោះនឹងត្រូវរងទុក្ខវេទនាដោយក្បាលចង និងស្មារតីដ៏
 នៅចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនៅចំពោះមុខកូនចៀម។
 ហើយផ្ទះនៃទុក្ខវេទនារបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ច
 ហើយពួកគេមានការសម្បកទេ ទាំងផងទាំងយប់
 គឺអស់អ្នកដល់ថ្វាយបង្គំសត្វតិរច្ឆាន និងរូបរបស់វា
 និងអ្នកណាដែលដល់ទទួលសញ្ញានៃម្តាយរបស់វា។
 នៅទីនេះឯងជាសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ
 គឺពួកអ្នកដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយស្មើ។ វិរណៈ
 14:6-12។

សៀវភៅដានីយ៍លើក្បួនប្រាប់ច្បាប់លើមូលដ្ឋាននៃការរស់នៅទាំងបី។
 រចនាសម្ព័ន្ធនេះគឺទាំងជាដំណាច់ទាំងបីនៃពាក្យហេព្រើសម្រាប់ “សេចក្តីពិត”
 និងជាដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់ដល់ស្របគ្នា ប៉ុន្តែដំណើរការសាកល្បងនេះត្រូវបាន
 លាតត្រដាងនៅលើខ្ពស់ប្រែវត្ថុសាស្ត្រនៃសត្វតិរច្ឆានពីផែនដីក្នុងវិរណៈ ជំពូក ១៣
 (សហរដ្ឋអាមេរិក) ហើយក៏នៅលើខ្ពស់ប្រែវត្ថុសាស្ត្រនៃស្ថានីយ៍ទាំងពីររបស់សត្វតិរច្ឆាន
 ពីផែនដីនោះផងដែរ (លទ្ធផលរដ្ឋសាធារណរដ្ឋ និងលទ្ធផលប្រកួតប្រជែង)។
 ប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់សហរដ្ឋអាមេរិក ដល់ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១៧៩៨
 ហើយបន្តរហូតដល់ចាប់ផ្តើមនៃអាទិភ័យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ គឺជារយៈពេល
 ប្រវត្តិសាស្ត្រដូចគ្នាដល់ក្នុងនោះក្រុមជំនុំអាជ្ញាធរសុទ្ធផង់ទ្រីប្រាំពីរមានវត្តមាន។
 ដូចនេះ សៀវភៅដានីយ៍លើក្បួនបញ្ចូលផងដែរនូវរចនាសម្ព័ន្ធដល់បង្ហាញអំពីប្រវត្តិ
 សាស្ត្រនៃចលនាអាជ្ញាធរសុទ្ធផង់ទ្រីស៊ីម ដល់ចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ ១៧៩៨
 ហើយបន្តរហូតដល់ចាប់ផ្តើមនៃអាទិភ័យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
 ក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ សៀវភៅដានីយ៍លើកំណត់អត្តសញ្ញាណប្រវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍ដូចគ្នា
 ដល់ក្បួនប្រាប់ដំណាច់នៅក្នុងសៀវភៅវិរណៈ ហើយដោយការផ្ទេរដូចនេះ
 វាផ្តល់សក្ខីភាពដល់នូវការរស់នៅសក្តិភាពទីពីរទៅកាន់ភាពគ្រប់លក្ខណ៍។ ភាពគ្រប់លក្ខណ៍
 របស់សៀវភៅទាំងពីរត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយហេតុអ្វីព្យាករណ៍ដូចគ្នា
 ដល់មានស្រាប់នៅក្នុងទំនាក់ទំនងរវាងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ និងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។

«ប្រវត្តិនៃព្រះជន្ម ការសោយទិវង្គត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយស្មើ
 ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ មិនអាចត្រូវបានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញបានឡើយ
 បើគ្មានភស្តុតាងដល់មាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។
 ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់យ៉ាងច្បាស់
 ដូចដែលនៅក្នុងសញ្ញាថ្មីដែរ។
 មួយផ្ទៃទីបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គគឺសង្កេតឃើញដល់ការយាងមក
 ខណៈដែលមួយទៀតផ្ទៃទីបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គគឺសង្កេតឃើញដល់ការយាងមកច្បាស់
 តាមរបៀបដល់ពួកហោរាបានទាយទុក។
 ដើម្បីឱ្យអាចយល់តម្លៃនៃការនាំការប្រោសលោះបាន
 ព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ត្រូវតែបានយល់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ។
 វាជាពន្ធលើផ្ទៃដីពីអតីតកាលនៃពាក្យទំនាយ ដល់ផ្ទៃដីថ្មីនៃព្រះជន្មរបស់ព្រះគ្រីស្ទ»

និងសចេកុតិបង្ករៀននៃសញ្ញាថ្មី លចេចញ្ចេមកដោយភាពច្បាស់លាស់
និងស្ថេរភាព។ អពុកហេតុរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាភស្តុតាងនៃភាពជាព្រះរបស់ទ្រង់;
ប៉ុន្តែភស្តុតាងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតថា ទ្រង់ជាព្រះអង្គគប្បីស្រឡាត់នៃលោកិយ
គឺគួរមានការយល់ឃើញនៅក្នុងពាក្យទំនាយនៃសញ្ញាចាស់
ប្រៀបធៀបជាមួយបុរសគុតិសាស្ត្រនៃសញ្ញាថ្មី។
ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាថា៖ “ចូរស្រង្វែរក្នុងព្រះគម្ពីរ
ដុបិតនៅក្នុងនោះ អ្នករាល់គ្នាគិតថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច
ហើយព្រះគម្ពីរនោះឯងដល់ផ្លូវនៃបន្ទាល់អំពីខ្សែ” នៅពេលនោះ
មិនទាន់មានព្រះគម្ពីរផ្សេងទៀតឡើយ លើកលែងតែព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់; ដូច្នេះ
បទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គគប្បីស្រឡាត់គឺច្បាស់លាស់ណាស់។ Spirit of Prophecy, volume 3,
211.

«បុរសគុតិនៃព្រះជន្ម, សចេកុតិសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ»
សង្គមបេកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទសម្រាប់មនុស្សជាតិ ហើយផ្លូវនៃបន្ទាល់អំពីជំហានទាំងបី
នោះហើយជាជំហានទាំងបីដដែលជា «សចេកុតិពិត»។ ពាក្យហេតុសម្រាប់ «សចេកុតិពិត»
តំណាងឲ្យព្រះយេស៊ូវ ដល់ទ្រង់ជាទាំងដំបូង និងចុងក្រោយ ជាទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់ ហើយជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ហើយពាក្យនោះផ្ទាល់ក៏មានអក្សរដំបូង
និងអក្សរចុងក្រោយ ដល់តំណាងឲ្យអ្វីតម្លៃដូចគ្នា ដុបិតក្នុងនាមជាអាល់ហ្វា
និងអូមេហ្គា ព្រះយេស៊ូវបង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ។
ព្រះជន្ម សចេកុតិសុគត និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ជាសចេកុតិពិត
ព្រោះក្នុងចំណោមអ្វីផ្សេងៗទៀត ការទាំងនេះគួរមានតំណាងដោយជំហានបី
ហើយជំហានទីមួយ និងជំហានចុងក្រោយ សុទ្ធជា «ជីវិត» ដុបិត «ជីវិត» និង
«ការរស់ឡើងវិញ» សុទ្ធជា «ជីវិត»។ អក្សរកណ្តាលនៅក្នុងពាក្យហេតុនោះ
គឺជាអក្សរទីដប់ប្រាំពីរនៃអក្សរក្រម ហើយលេខដប់ប្រាំពីរនេះនិមិត្តរូបនៃការប្រហារ
ហើយសចេកុតិសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទក៏ដូចជាដំបូងដោយសារការប្រហាររបស់សាតាំង
និងកូនចៅរបស់អាដាម ដល់មានចូលរួមក្នុងការប្រហាររបស់វា។

ការយល់ដឹងអំពី «វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ» ក្នុងសង្ខេបវិវរណៈ គួរមានបើកតុរយល់
នូវមុនពេលបិទសវនាការនៃកំណត់ពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិបន្តិច
ហើយធាតុសំខាន់មួយនៃសចេកុតិពិតដល់គួរមានបើកតុរនូវពេលនោះ គឺថា
ព្រះគ្រីស្ទជា «សចេកុតិពិត» ជា អាល់ផា និង អូមេហ្គា
ដល់ដាក់ហត្ថលេខារបស់ទ្រង់ជាអាល់ផា និង អូមេហ្គា
លើសចេកុតិពិតទាំងឡាយដល់ទ្រង់មានតែតាំងឲ្យមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។
នៅពេលបងស្រី វ៉ាយក បានសរសេរថា «បុរសគុតិនៃជីវិត សចេកុតិសុគត
និងការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូវ ក្នុងនាមជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ
មិនអាចគួរមានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញបានឡើយ
បើគ្មានភស្តុតាងដល់មាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ ព្រះគ្រីស្ទគួរមានសម្តែង
នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់យ៉ាងច្បាស់ដូចនៅក្នុងសញ្ញាថ្មីដដែល»
នាងកំពុងបញ្ជាក់ សម្រាប់អ្នកដទៃនឹងយល់ឃើញ ថា សាររបស់ទេវតាទាំងបីនៅក្នុងវិវរណៈ
ជំពូក ១៤ (ដល់គ្រួសាររៀបចំឡើងលើជំហានបីដូចគ្នានោះដដែល គឺជា «ជីវិត
សចេកុតិសុគត និងការរស់ឡើងវិញ») «មិនអាចគួរមានបញ្ជាក់យ៉ាងពេញលេញបានឡើយ
បើគ្មានភស្តុតាងដល់មាន» នៅក្នុងសង្ខេបវិវរណៈនេះ។

នាងក៏កំពុងបញ្ជាក់ផងដែរថា សង្ឃៀវភៅដានីយ៍លែងធុរៀបនុទាល់អំពីហាបឱ្យនម្បយដលៃ
«នឹងមក» ខណៈដលៃសង្ឃៀវភៅវិវរណៈធុរៀបនុទាល់អំពីហាបឱ្យនម្បយដលៃ «ហានមកហើយ»
តាមរបៀបដលៃហានទាយទុកក្នុងសង្ឃៀវភៅដានីយ៍លែង។ លើសពីនេះទៀត
ការអនុវត្តនេះបញ្ជាក់ថា «ដើម្បីបិទយអាចយល់តម្លៃ» សង្ឃៀវភៅវិវរណៈ
សង្ឃៀវភៅដានីយ៍លែង «គួរតែហានយល់យ៉ាងជុរាលជុរៅ» ពីព្រោះ «វាជាពន្លឺដ៏រុងរឿង»
ពីសង្ឃៀវភៅដានីយ៍លែង «ដលៃនាំឱ្យដឹករបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងសច្ចក្តីបង្ការ»
នៃសង្ឃៀវភៅវិវរណៈ «លចេចញ្ជើមកដោយភាពច្បាស់លាស់ និងសោភ័ណភាព»។

ពាក្យរបស់នាងក៏អាចគួរហានយល់ថា បញ្ជាក់ថា «អព្វគតហត្ថរបស់ព្រះយស្ទ៊ែរ»
ដលៃគួរហានតំណាងនៃក្នុងតម្កើរវិវរណៈ គឺជា «ភស្តុតាងមួយអំពីទេវភាពរបស់ទ្រង់;
ប៉ុន្តែ ភស្តុតាងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតដលៃថាទ្រង់ជាព្រះបុរោសលោះនៃលោកិយ
គួរហានរកយើង» នៅពេលដលៃពុយាករណ៍ទាំងឡាយក្នុងតម្កើរដានីយ៍លែង គួរហាន
«ប្រៀបធៀបជាមួយនឹងបុរេគតិសាស្ត្រ» នៃតម្កើរវិវរណៈ។ លើសពីនេះទៀត
អាចគួរហានទទួលស្គាល់ថា នៅពេលដលៃ «ព្រះយស្ទ៊ែរមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាថា
“ចូរស្តារផ្សារព្រះគម្ពីរ ដុបិតក្នុងនោះ អូនករណ៍គុណគិតថាមានដឹកអស់កល្បជានិច្ច
ហើយព្រះគម្ពីរនោះឯងដលៃធុរៀបនុទាល់អំពីខ្ញុំ”» នោះ
សម្រាប់ពួកយូដាខាងវិញ្ញាណនៃសម័យសព្វថ្ងៃនៃនេះ
តម្កើរដានីយ៍លែងគឺជាអ្វីដលៃធុរៀបនុទាល់អំពីវិវរណៈនៃព្រះយស្ទ៊ែរគ្រីស្ទ
ហើយវិវរណៈនោះដលៃគួរហានបើកគ្នា មុនពេលបញ្ចប់នៃពេលសាកល្បង
គឺជាកន្លងដលៃដឹកអស់កល្បជានិច្ចគួរហានរកយើង។

សង្ឃៀវភៅដានីយ៍លែងហានបង្ហាញនូវសច្ចក្តីពិតទំនាយ
ដលៃគួរហាននាំឱ្យដល់ភាពគ្រប់លក្ខខណ្ឌនៃក្នុងសង្ឃៀវភៅវិវរណៈ។
វាគួរហានរៀបចំនាឡើងលើជំហានបី ដលៃគួរហានតំណាងដោយពាក្យហេប្រើសម្រាប់
«សច្ចក្តីពិត» ហើយដូចនេះ
សង្ឃៀវភៅនេះផ្តល់កំណត់ឱ្យការសាកល្បងមួយសម្រាប់ជំនាន់នោះ
នៅពេលដលៃអង្គគហក្មេទាំងនេះគួរហានបើកគ្នា និងបើកសម្តែង។ ព្រះយស្ទ៊ែរទ្រង់ផ្តល់
ក្នុងនាមជាអាល់ដា និងអូមហេតា
គួរហានផ្តល់គំនិតដោយផ្តល់នៃក្នុងពាក្យដំបូងបំផុត
និងជំពូកទីមួយនៃសង្ឃៀវភៅវិវរណៈ។ អត្ថបទទាំងនេះក៏ហានបង្ហាញផងដែរថា
ដានីយ៍លែងជំពូកទីមួយ មានរចនាសម្ព័ន្ធទាំង
និងលក្ខខណៈទំនាយដូចគ្នានឹងសាររបស់ទេវតាទីមួយនៃក្នុងវិវរណៈជំពូកទីដប់បួន។

សាររបស់ទេវតាទីមួយ និង ដានីយ៍លែង ជំពូក ១ ទាំងពីរនេះ
សម្គាល់ឱ្យយើងដឹងពីការសាកល្បងបីជំហាន ដលៃជាលក្ខខណៈសម្គាល់របស់ អាល់ហ្វា
និង អូមហេតា។ ជំពូកនេះចាប់ផ្តើមដោយ ហាបឱ្យន ពិត បង្កក្បាប យូដា ពិត
ហើយសង្ឃៀវភៅនេះនាំទៅដល់សង្ក្រាន្តចុងក្រោយរវាង ហាបឱ្យន និង យូដា
ដលៃគួរហានតំណាងនៃក្នុងខប្បាមួយចុងក្រោយនៃ ដានីយ៍លែង ជំពូក ១១។
នៅក្នុងខទាំងនោះ ហាបឱ្យន ខាងវិញ្ញាណ គួរហានបង្កក្បាបដោយ យូដា ខាងវិញ្ញាណ
ដូចដលៃ មីកាអលៃ ឈរឡើង ហើយអំឡុងពេលសាកល្បងរបស់មនុស្សគួរហានបិទបញ្ចប់។
ខទាំងនោះតំណាងឱ្យចុងបញ្ចប់នៃបុរេគតិសាស្ត្រពុយាករណ៍នៃសង្ក្រាន្តរវាង ហាបឱ្យន
និង យូដា។ នៅក្នុងខទាំងនោះ ការជាសះស្បើយនៃប្លូសស្តាប់គួរហានបង្ហាញ។

ខទាំងឡាយដដែលពិពណ៌នាអំពីការពុយហាលរបួសដ៏ស្មោះត្រង់ចាប់ផ្តើមដោយខទីសស៊ែបនៃ
ដានីយ៉ែល ១១ ដដែលចាប់ផ្តើមដោយពាក្យថា «ហើយនោះក្នុងពេលវេលានៃទីបញ្ចប់»។
«ពេលវេលានៃទីបញ្ចប់» ក្នុងខនោះគំណាងឲ្យឆ្នាំ 1798

គឺជាពេលវេលាដែលអំណាចប៉ាបឋានទទួលរបួសដ៏ស្មោះត្រង់របស់វា។ បន្ទាប់មក
ខទាំងនោះរៀបរាប់រឿងរ៉ាវអំពីរបៀបដែលរបួសដ៏ស្មោះត្រង់ត្រូវបានពុយហាល
ខណៈដែលអំណាចប៉ាបយកឈ្មោះ មុនដំបូង លើសត្វរបស់វា គឺសត្វចង្កូង
(សហភាពស្បៀត) ទីពីរ លើសម្បត្តិធម៌តុករបស់វា គឺនៃដីដុំរុំរឿង (សហរដ្ឋអាមេរិក)
និងទីបី លើជនរងគ្រោះរបស់វា គឺអហេស៊ីប (អង្គការសហប្រជាជាតិ)។
នោះក្នុងខទីសស៊ែបបុរាណ អំណាចប៉ាប (សត្វចង្កូងដ៏ធំ) មកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា
ដោយគុណអនុកណ្តាជ្ជយឡើយ។

រឿងរ៉ាវអំពីការពុយហាលរបួសដ៏ស្មោះត្រង់របស់អំណាចប៉ាបក្នុងខទាំងនោះ
ចាប់ផ្តើមដោយការដួលរលំរបស់អំណាចប៉ាបនៃឆ្នាំ 1798

ហើយបញ្ចប់ដោយការកើនឡើងចុងក្រោយ

និងការដួលរលំចុងក្រោយរបស់អំណាចប៉ាប។

ខទាំងឡាយនៃចន្លោះការបរិច្ចាគបែទគម្ពីរ និងការបិទបែទគម្ពីរ

កំណត់សម្គាល់អំពីការបោះបង្គោលនៃកណ្តាល។

ពាក្យហាព្រើរសម្រាប់ «សច្ចក្រឹត្យ»

ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃអក្សរទីមួយ អក្សរទីដប់បី

និងអក្សរចុងក្រោយនៃអក្សរក្រមហាព្រើរ។

លេខដប់បីគឺជាលេខដែលគំណាងឲ្យការបោះបង្គោល

និងបុរាណសាស្ត្រដែលស្ថិតនៅក្នុងទីមួយ និងទីចុងក្រោយ។

នោះក្នុងអត្ថបទចុងក្រោយនៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល

សង្កត់សម្គាល់ដដែលដែលត្រូវបានគំណាងនោះក្នុងខដំបូងបំផុតនៃរឿងរ៉ាវនោះ

ក៏ត្រូវបានគំណាងផងដែរ។ ខទាំងនោះណែនាំជំពូកទីមួយ

ដែលនោះទីនោះយើងឃើញដំណើរការសាកល្បងបីដំណាច់ ដដែលជាសច្ចក្រឹត្យ។

បន្ទាប់មក នោះក្នុងអត្ថបទចុងក្រោយ យើងឃើញបីដំណាច់ដដែលនេះ

ដោយវាចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការដួលរលំលើកទីមួយនៃអំណាចសម្តេចប៉ាប

ហើយបញ្ចប់ដោយការដួលរលំលើកចុងក្រោយនៃអំណាចសម្តេចប៉ាប

ហើយនោះក្នុងកណ្តាលនោះត្រូវបានដាក់បញ្ចូលការបោះបង្គោលផ្ទៃក្នុងក្រោយ។

នោះក្នុងខទាំងបុរាណមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ នោះ

មានសាក្សីទីពីរមួយចំពោះសច្ចក្រឹត្យ

ដូចជាអំណាចភូមិសាស្ត្រដំបូងដែលស្ថាបនាបុរាណសាសនាបាបត្រូវការផ្តល់

(សត្វចង្កូង) គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចនាគ

ដូចគ្នានឹងអំណាចភូមិសាស្ត្រចុងក្រោយក្នុងចំណោមអំណាចភូមិសាស្ត្រទាំងបី

(អហេស៊ីប) ផងដែរ។ ការយកឈ្មោះជាបីដំណាច់

ដែលចាំបាច់សម្រាប់ឲ្យរបួសស្មោះត្រង់ឋានជាស្ថាប័នយើងឃើញ នោះ

ចាប់ផ្តើមដោយសត្វចង្កូង ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃអំណាចនាគនៃអេសេនីយម

ហើយអំណាចចុងក្រោយក្នុងចំណោមអំណាចទាំងបី ដដែលគំណាងដោយអហេស៊ីប

គឺជានិមិត្តសញ្ញាព្រះគម្ពីរសំខាន់បំផុតនៃអេសេនីយមដដែលពាក់ព័ន្ធនឹងនាគ។ តាមពិត

ពាក្យដដែលបានបកប្រែថា «ត្បូង» នោះក្នុងខ ៤០ នៃអត្ថបទនោះ គឺ «negeb»

ដដែលពេលខ្លះត្រូវបានបកប្រែថាជាអហេស៊ីប។

ឧបសគ្គទាំងបីមានសញ្ញាសម្គាល់នៃចេតនាគឺពិត
ដុំបិតឧបសគ្គទីមួយគឺជាឧបសគ្គចុងក្រោយ។
អំណាចនៃសូចិត្តនៃកណ្តាលគឺជាស្រុកដ៏រុងរឿង (សហរដ្ឋអាមេរិក)។ សហរដ្ឋអាមេរិកគឺជាកន្លែងដែលការបោះឆ្នោតប្រឆាំងនឹងអាទិភាពស្រូវមាននាំឱ្យកើតឡើង
ហើយនិមិត្តសញ្ញានៃសហរដ្ឋអាមេរិកនៃពេលវេលាបំផុតគឺ គឺអំណាចតម្រូវឱ្យដំបូង។

ហេតុផលខោរបស់អាល់ដា និងអូមហេតា សាយភាយពេញសៀវភៅដានីយ៍លៃ
ហើយផ្តល់សក្ខីភាពថា នៅពេលយកមកផ្គុំជាមួយសៀវភៅវិវរណៈ
នោះវាបង្កកើតឡើងនូវសេចក្តីបញ្ជាក់អំពីទេវភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
តាមន័យនៃដានីយ៍លៃ ជំពូក ១២ និងដំណើរការសាកល្បងបីដងនៃកើតឡើងនៃកូន
ដង្ហាន់នៃសៀវភៅនោះត្រូវបានបើកត្រឡប់វិញ
ការបដិសេធការបើកសម្តែងនៃអំពើចំណាស់មុននៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ
គឺជាការសូចិត្តកូនចំណោមអ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាមនុស្សសាក្យក្រ។
តាមន័យនៃវិវរណៈ ជំពូក ១៤
ការបដិសេធការបើកសម្តែងនៃអំពើចំណាស់មុននៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ គឺជាការសូចិត្តកូន
ចំណោមអ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានកំណត់ថាជាមនុស្សសាក្យក្រ និងរូបរបស់វា។

សៀវភៅវិវរណៈបញ្ជាក់ថា មុនពេលការសាកល្បងត្រូវបិទបញ្ចប់បន្តិច
ការបើកត្រឡប់វិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទត្រូវបានបើកចំហ
ហើយវិវរណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនោះ
រួមបញ្ចូលទាំងការបើកត្រឡប់នៃចំណាស់មុនរបស់សៀវភៅដានីយ៍លៃផងដែរ។

«ដោយមនុស្សសាធារណៈពិធីមានកិត្តិយស ដោយទំនួលខុសត្រូវនៃរដ្ឋបាល
និងដោយអាថ៌កំបាំងនៃគំរូនៃការអំណាចលាតសន្ធឹងជាសកល
ដានីយ៍លៃក៏ត្រូវបានព្រះទ្រង់គោរពពិធីមានកិត្តិយស
កូននាមជាឯកអគ្គរាជទូតរបស់ទ្រង់ ហើយត្រូវបានប្រទានវិវរណៈជាច្រើន
អំពីអាថ៌កំបាំងនៃយុគសម័យទាំងឡាយដែលនឹងមកដល់។ ទំនាយដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់
ដូចដែលគាត់បានកត់ត្រាទុកក្នុងជំពូកទី 7 ដល់ទី 12
នៃសៀវភៅដែលមានឈ្មោះរបស់គាត់ មិនត្រូវបានយល់ដឹងយ៉ាងពេញលេញ
សូមបើកដោយហោរាខ្ពស់និងផង;
ប៉ុន្តែមុនពេលការងារនៃជីវិតរបស់គាត់ត្រូវបានបញ្ចប់
គាត់ត្រូវបានប្រទាននូវការធានាដ៏មានព្រះពរ ថា “នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ”—នៃ
នៅក្នុងរយៈពេលបិទបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពិភពលោកនេះ—គាត់នឹងត្រូវបានអនុញ្ញាត
មកមើលទៀត ឱ្យឈរនៅក្នុងចំណែក និងទីកន្លែងរបស់គាត់។
គាត់មិនត្រូវបានប្រទានឱ្យយល់គ្រប់យ៉ាង
ដល់ព្រះបាទបដិសម្តែងនៃអំពើព្រះបំណងដ៏ទេវភាពនោះទេ។ “ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ
ហើយបោះត្រាសៀវភៅនេះចុះ” គាត់ត្រូវបានបង្គាប់ អំពីសំណើទំនាយរបស់គាត់;
សំណើទាំងនេះត្រូវតែបោះត្រាទុក “រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់។”
“ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នក ដានីយ៍លៃ” ទេវភាពបានបង្គាប់ជាមុនមុនទៀត
ដល់អ្នកនាំសាវ័ស្តម្នាក់ៗរបស់ព្រះយេស៊ូវ; “ដុំបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទ
និងបោះត្រាទុក រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់.... ចូរអ្នកទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នក
រហូតដល់ទិវាបញ្ចប់មកដល់ចុះ ព្រោះអ្នកនឹងសម្រាក
ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់អ្នក នៅចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ។”
ដានីយ៍លៃ 12:4, 9, 13.»

«នរោត្តមលេងលែងយើងកំពុងខិតជិតដល់ចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់លោកយើងនេះ
ព្រះបន្ទូលទំនាយដដែលបានកត់ត្រាដោយដានីយ៍លែ
ទាមទារឲ្យយើងយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស
ពីព្រោះវាក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងពេលវេលាដដែលយើងកំពុងរស់នៅនេះដោយផ្ទាល់។
ជាមួយនឹងវា
គួរឱ្យមានភាពជាប់នូវសច្ចក្រឹតបង្កើននៃសៀវភៅចុងក្រោយនៃព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី។
សាក្នុងឋាននាមសុសជាច្រើនឲ្យដឹងថា ផ្នែកទំនាយនៃសំណើរបស់ដានីយ៍លែ
នឹងរបស់យ៉ូហាន អ្នកកន្លងវិវរណៈ មិនអាចយល់បានទេ។ ប៉ុន្តែ
សច្ចក្រឹតសន្យាគឺច្បាស់លាស់ថា
ព្រះពរពិសេសនឹងអមមកជាមួយនឹងការសិក្សាព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងនេះ។
“មនុស្សបុរាណដ៏យល់” (ខ 10) គឺជាពាក្យដដែលបាននិយាយអំពីនិមិត្តរូបរបស់ដានីយ៍លែ
ដដែលគួរបើកត្រាគុណគុន្តត្រង់ក្នុងក្រោយ;
ហើយអំពីវិវរណៈដដែលព្រះគ្រីស្ទមានប្រទានដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ គឺយ៉ូហាន
សម្រាប់ការដឹកនាំប្រជាជនរបស់ព្រះតាមរយៈគ្រប់សតវត្សរ៍ សច្ចក្រឹតសន្យាគឺថា
“មានព្រះពរហើយ អ្នកណាដែលអាន និងឮអ្នកក្នុងសៀវភៅនៃទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសច្ចក្រឹតទាំងឡាយដដែលបានសរសេរនៅក្នុងនោះ” វិវរណៈ 1:3។»
Prophets and Kings, 547.

ដោយមានព្រះបន្ទូលក្នុងកាលអនាគត សំដៅទៅកាន់សម័យកាលរបស់នាង
ប្អូនស៊ីរីក៏បានចូលដៃថា
«នរោត្តមលេងលែងយើងខិតជិតដល់ចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់លោកយើងនេះ»,
«“អ្នកបុរាណដ៏យល់”» ថា «ព្រះបន្ទូលទំនាយដដែលបានកត់ត្រាដោយដានីយ៍លែ
ទាមទារការយកចិត្តទុកដាក់ពិសេសពីយើង
ពីព្រោះវាក៏ពាក់ព័ន្ធនឹងពេលវេលាដ៏ជាក់លាក់ដដែលយើងកំពុងរស់នៅនេះ»។
«ការបើកសម្បជញ្ជីនដ៏ធំជាច្រើនអំពីអាថ៌កំបាំងនៃសម័យកាលទាំងឡាយដដែលនឹងមកដល់។
ទំនាយដ៏អស្ចារ្យរបស់គាត់
ដូចដែលបានកត់ត្រាដោយគាត់នៅក្នុងជំពូកទីប្រាំពីរដល់ទីដប់ពីរ
នៃសៀវភៅដដែលមានឈ្មោះរបស់គាត់» «គួរឱ្យមានបើកត្រាគុណនៅក្នុងចុងក្រោយ»។

នរោត្តមលេងលែងយើងដានីយ៍លែគួរឱ្យមានបើកត្រា
វាបង្កើតឲ្យមានដំណើរការនៃការបន្តសុទ្ធជបដ៏មាន
ដដែលសាកលបង្កជំនាន់ដដែលកំពុងរស់នៅ ក្នុងពេលដែលសិដ្ឋានក្រុលសម្បជញ្ជីនយូដា
ប្រគល់គម្ពីរដានីយ៍លែដល់បុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១០ សិស្សទី វាយ
ប្រាប់យើងថា ទេវតាដែលបានយាងចុះមកនោះ «មិនគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ»។ ក្នុង
វិវរណៈ ជំពូក ១០
ទេវតានោះកាន់សៀវភៅតូចមួយដដែលបានបើកនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ
ហើយយ៉ូហានគួរឱ្យមានបង្ហាត់បង្រៀនឲ្យយក ហើយបរិភោគវា។
សៀវភៅនោះគួរឱ្យមានបើកត្រាដោយសិដ្ឋានក្រុលសម្បជញ្ជីនយូដា
ដដែលមិនគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ ដូចនេះ
សៀវភៅដដែលយ៉ូហានគួរឱ្យមានបង្ហាត់បង្រៀនឲ្យយក គឺជាសៀវភៅតូចរបស់ដានីយ៍លែ។

«គឺជាសិដ្ឋានក្រុលសម្បជញ្ជីនយូដា ដដែលបានបើកត្រាសៀវភៅនោះ ហើយបានប្រទាន
ដល់យ៉ូហាននូវវិវរណៈអំពីអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយទាំងនេះ។

ដានីយ៍លែហានឈរនៅក្នុងចំណែករបស់គាត់ ដើម្បីកាន់ទុកសក្ខីភាពរបស់គាត់
ដល់គ្រូបង្រៀនបោះត្រាបិទរូបដល់ពេលលោចបញ្ចប់
នៅពេលដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយគ្រូបង្រៀនបុរាណដល់លោកិយរបស់យើង។
កិច្ចការទាំងនេះមានសារៈសំខាន់អនុគតក្នុងចុងក្រោយទាំងនេះ; ប៉ុន្តែ
ខណៈដែល «មនុស្សជាច្រើននឹងគ្រូបង្រៀនសម្រាប់ ហើយផ្ទុយទៅវិញ
ហើយគ្រូបង្រៀនសាកលបង» «មនុស្សសម្រាប់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សសម្រាប់នឹងយល់ឡើយ»។
នេះពិតប្រាកដយ៉ាងណា! ហេតុអ្វីបានជាយើងក្រីក្រយិន័យរបស់ពួក;
ហើយអស់អ្នកដល់មិនព្រមទទួលយកពន្លឺទាក់ទងនឹងក្រីក្រយិន័យរបស់ពួក;
នឹងមិនយល់អំពីការបុរាណសាររបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបីឡើយ។
សៀវភៅដានីយ៍លែហានបើកក្នុងរវាងដល់ហានបុរាណដល់យ៉ូហាន ហើយ
នាំយើងឲ្យឆ្ងល់ទៅមុខដល់លុកហេតុការណ៍ចុងក្រោយនៃបុរាណសាស្ត្រនៃដីនេះ
។

«តើបងប្អូនរបស់យើងនឹងចងចាំក្នុងចិត្តទេថា
យើងកំពុងរស់នៅក្នុងស្ថានភាពដូចគ្នាទៅនឹងក្នុងក្រោយ? ចូរអានព្រះគម្ពីរវិវរណៈ
ដោយគ្រប់គ្រងយើងដានីយ៍លែ។ ចូរបង្ហាញអំពីរបៀបទាំងនេះ»។ Testimonies to
Ministers, 115.

ការបដិសេធវិវរណៈអំពីចរាចរណ៍សម្ព័ន្ធនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ
ដល់កំពុងគ្រូបង្រៀនបើកក្នុងពេលនេះ
គឺមានន័យថាសូម្បីតែនៅក្នុងចំណោមអ្នកដល់គ្រូបង្រៀនកំណត់ថាជា មនុស្សសម្រាប់។
ជំពូកបុរាណដ៏បង្អស់នៃដានីយ៍លែ បង្កើតចរាចរណ៍សម្ព័ន្ធព្យាករណ៍ដល់តំណាងឲ្យបុរាណ
សាស្ត្រព្យាករណ៍នៃអារម្មណ៍នៃទីសីម សក្ខីភាពនៃដី ចិត្តសិបនាំនិមិត្តរូបនៃអែសាយ
ជំពូកមុនបើ សូនដីពីរនៃប្រូកស្តេកងនិយម និងសាធារណរដ្ឋបនីយម
បុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ និងទីពីរ
ហើយនិងបុរាណសាស្ត្រនៃសាររបស់ទេវតាទីបី ជំពូកបុរាណដ៏ចុងក្រោយនៃដានីយ៍លែ
កំណត់អត្ថសញ្ញាណសារព្យាករណ៍ដល់គ្រូបង្រៀនបើកក្នុង នៅក្នុងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃបុរាណសាស្ត្រទាំងអស់ដល់ហានរៀបរាប់ខាងលើ។

ជំពូកទីមួយនៃដានីយ៍លែ គឺជាបុរាណសាស្ត្រនៃចរាចរណ៍របស់ទេវតាទីមួយ
នៅដើមដំបូងនៃបុរាណសាស្ត្ររបស់សក្ខីភាពនៃដី។ ជំពូកទីមួយដល់ទីបី
គឺជាបុរាណសាស្ត្រនៃចរាចរណ៍របស់ទេវតាទីបី នៅចុងបញ្ចប់នៃបុរាណសាស្ត្ររបស់សក្ខីភាពនៃដី។
ជំពូកទីបួន គ្រូបង្រៀនឲ្យយល់ដល់ជំពូកទីមួយ ជាដើមដំបូង ហើយជំពូកទីបួន និងទីបួនមួយ
គ្រូបង្រៀនឲ្យយល់ដល់ជំពូកទីមួយដល់ទីបី ជាចុងបញ្ចប់។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដល់គ្រូបង្រៀនកំណត់នៅក្នុងជំពូកទីបួនពីរ ទីបួនបី និងទីបួនបួន
គ្រូបង្រៀនឲ្យយល់ដល់ជំពូកទីមួយ ជាបុរាណសាស្ត្រដើម។ ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
ដល់គ្រូបង្រៀនកំណត់នៅក្នុងជំពូកទីដប់ ទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ
គ្រូបង្រៀនឲ្យយល់ដល់ជំពូកទីមួយដល់ទីបី ជាបុរាណសាស្ត្រចុងបញ្ចប់។

ផ្ទៃលើផ្ទៃ ការអនុវត្តនេះកំណត់អត្ថសញ្ញាណបុរាណសាស្ត្រចាប់ផ្តើមនៃសក្ខីភាពនៃដី
ថាជាជំពូកទីមួយ ទីបួន ទីបួនពីរ ទីបួនបី និងទីបួនបួន។ ការអនុវត្តនេះកំណត់អត្ថសញ្ញាណ
បុរាណសាស្ត្រចាប់ផ្តើមនៃសក្ខីភាពនៃដីថាជាជំពូកទីមួយដល់ទីបី ជំពូកទីបួន ទីបួនមួយ
និងទីដប់ដល់ទីដប់ពីរ។ ដូច្នេះ:

ព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃគួរឃានដាក់បង្ហាញថាទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់របស់សត្វទីផងនៃដី។

ការចាប់ផ្តើមនៃសត្វសាហាវពីផងនៃដី ដូច្នេះ អាចគួរឃានកំណត់ថាជា ដានីយ៍លៃ ជំពូក១ ពីព្រោះ ជំពូក៤ គួរដាក់សរុបពីលើ ជំពូក១ (បន្ទាត់លើបន្ទាត់)។ ជំពូក៧ ៨ និង៩ ក៏គួរដាក់សរុបពីលើ ជំពូក១ ផងដែរ។ ដូច្នេះ ការចាប់ផ្តើមនៃបុរេគតិសាស្ត្ររបស់សត្វសាហាវពីផងនៃដី គួរឃានកំណត់ដោយ ដានីយ៍លៃ ជំពូក១។

ដូចគ្នានេះដែរ ជាមួយនឹងចុងបញ្ចប់នៃសត្វទីមួយនៃផងនៃដី។ ចុងបញ្ចប់នៃបុរេគតិសាស្ត្ររបស់សត្វទីមួយនៃផងនៃដី គួរឃានកំណត់ដោយជំពូកទីមួយដល់ជំពូកទីបី ហើយជំពូកទីបួន ទីប្រាំមួយ ទីដប់ ទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ គួរលាតសន្ធឹងពីលើជំពូកបីដំបូងនោះ (បន្ទាត់លើបន្ទាត់) ដូច្នេះ ចុងបញ្ចប់នៃបុរេគតិសាស្ត្ររបស់សត្វទីមួយនៃផងនៃដី គួរឃានកំណត់ដោយជំពូកបីដំបូងនៃដានីយ៍លៃ។

ជំពូកទីមួយកំណត់ឲ្យការចាប់ផ្តើម ហើយបន្ទាប់មក ជំពូកទីមួយដល់ទីបីកំណត់ឲ្យការបញ្ចប់ ហើយរចនាសម្ព័ន្ធនៃមួយ ហើយបន្ទាប់មក បី នេះ បញ្ជាក់ថា រចនាសម្ព័ន្ធព្យាករណ៍នៃសៀវភៅដានីយ៍លៃ គឺដូចគ្នានឹងរចនាសម្ព័ន្ធព្យាករណ៍នៃវេតាប៊ីប្រទេសកូន្ន វិវរណៈ 14។ នៅទីនោះ ដូចជានៅកូន្នដានីយ៍លៃដែរ ទេវតាទីមួយកំណត់ឲ្យបុរេគតិសាស្ត្រមួយដាច់ដោយឡែក ប៉ុន្តែក៏ជាមួយភាគមួយកូន្នបីនៃបុរេគតិសាស្ត្រនៃវេតាប៊ីប្រទេសផងដែរ។ កូន្នពេលតម្កល់ កាលណាការទទួលស្គាល់នេះបញ្ជាក់ និងសង្កត់ធ្ងន់លើការរួមបញ្ចូលគ្នានៃបី និង មួយ វាក៏ជារចនាសម្ព័ន្ធនៃពាក្យហេប្រឺ «សេចក្តីពិត» ផងដែរ ដល់មិនគួរមកកំណត់ឲ្យព្រះគ្រីស្ទ និងអំណាចបង្កកើតរបស់ព្រះប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងកំណត់ឲ្យដំណើរការនៃការសាកល្បង និងការបន្តសុទ្ធជាបីជំហាន ដល់គួរឃានកំណត់ទាំងនៅកូន្ន ដានីយ៍លៃ ជំពូកទីមួយ ហើយបន្ទាប់មកមុតងទៀតនៅកូន្ន ដានីយ៍លៃ ជំពូកទីមួយដល់ទីបី។

ព្រះយេស៊ូវ ដល់ជាសេចក្តីពិត ក៏ជាព្រះអង្គតំបូង និងចុងក្រោយផងដែរ ហើយកូន្ននីយនោះ បុរេគតិនៃចលនារបស់ទេវតាទីមួយ គួរឃានធុរ្តិ៍ឲ្យកើតឡើងមុតងទៀតយ៉ាងគួរតាមអក្សរ កូន្នបុរេគតិនៃវេតាទាំងបី ដូច្នេះ តាមន័យទំនាយ គេអាចដាក់ជំពូកបីដំបូងនៃដានីយ៍លៃ លើជំពូកទីមួយនៃដានីយ៍លៃឃាន ពីព្រោះការចាប់ផ្តើមតែងតែបង្ហាញទុកជាមុនអំពីការបញ្ចប់។ ដូច្នេះ សៀវភៅដានីយ៍លៃកុលាយជាសៀវភៅ "តូច" ដល់សូចិត្តនៅកូន្នដល់របស់វេតា ដុបិតសៀវភៅ "តូច" នៃដានីយ៍លៃ អាចគួរឃានកំណត់យ៉ាងពេញលេញនៅកូន្នដានីយ៍លៃ ជំពូកទីមួយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សារបស់យើងអំពីគម្ពីរដានីយ៍លៃកូន្នអត្ថបទបន្ទាប់។

«កូន្នចំណោមអ្នកដល់មនុស្សកំពុងស្រវឹងរក
ដើម្បីបិទពេញតាមបទបញ្ញត្តិគិតព្រះរាជក្រឹត្យនោះ មានទាំងដានីយ៍លៃ
និងមិត្តភក្តិរបស់គាត់ផងដែរ។ កាលឃានប្រាប់ថា តាមព្រះរាជក្រឹត្យនោះ
ពួកគេក៏គួរស្តាប់ដែរ ដានីយ៍លៃឃានសួរអរិយ្យក មហេន្ទ្រជាអង្គការកុសារបស់សុដេ

ដោយ «ឱវាទ និងបុរាណ» ថា
«ហេតុអ្វីបានជាព្រះរាជក្រឹត្យនេះបញ្ជាបុរាណយ៉ាងនេះពីព្រះមហាក្សត្រ?»
អរិយ័កក៏បានប្រាប់គាត់អំពីរឿងនៃភាពវិកលព្រះទ័យរបស់សុដចេ
ដោយសារសុបិនដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់
និងអំពីការបរាជ័យរបស់ទ្រង់ក្នុងការទទួលបានជំនួយពីអ្នកទាំងឡាយ
ដែលទ្រង់ផ្តល់បានដាក់ទំនុកចិត្តយ៉ាងពេញលេញបំផុតមកលើ។
កាលដានីយ៍លែបានឮដូច្នេះ គាត់ក៏ប្រថុយចូលទៅកាន់សុដចេ
ទាំងយកជីវិតរបស់ខ្លួនដាក់ក្នុងដៃ ហើយទូលសូមឲ្យបុរាណពេលវេលា
ដើម្បីបិទគាត់អាចអង្វរដល់ព្រះរបស់គាត់
ឲ្យទ្រង់បើកសម្តែងដៃដល់គាត់នូវសុបិននោះ និងសេចក្តីបកស្រាយរបស់វា។»

សុតចេបានយល់ព្រមតាមសំណើនេះ។ «រដ្ឋដានីយ៍លែបានទៅផ្ទះរបស់ខ្លួន
ហើយប្រាប់ការនោះដល់ហាណានា មីសាអ៊ែល និងអាសារីយ៉ា ជាមិត្តភក្តិរបស់គាត់»។
ពួកគេបានសួរដឹងពីបុរាណព្រឹត្តិការណ៍នៃព្រះ និងចំណេះដឹងជាមួយគ្នា។
សេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេដឹងថា ដោយដឹងច្បាស់ថា
ព្រះបានដាក់ពួកគេឲ្យស្ថិតនៅក្នុងដៃនៃពួកគេស្មើគ្នា
ហើយថាពួកគេកំពុងបំពេញព្រះរាជកិច្ចរបស់ទ្រង់
និងឆ្ងល់យឺតយ៉ាវតាមតម្រូវការនៃភាពព្រឹត្តិការណ៍។ នៅក្នុងគុណភាពច្បាស់លាស់
និងគួរឲ្យចងចាំ ពួកគេតែងតែងាកទៅរកទ្រង់ ដើម្បីសុំការណែនាំ និងការការពារ
ហើយទ្រង់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ថាជាជំនួយដ៏មានសុភមង្គលជាងគេ។ ឥឡូវនេះ
ដោយចិត្តស្មោះត្រង់ ពួកគេបានប្រគល់ខ្លួនជាមុនដល់ព្រះចៅក្រមនៃផែនដី
ដោយអង្វរថា
ទ្រង់នឹងប្រទានការដោះដល់ពួកគេនៅក្នុងគុណភាពសេសសល់នៃសេចក្តីស្មោះត្រង់។
ហើយពួកគេមិនបានអង្វរឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ ព្រះដែលពួកគេបានលើកតម្កល់
ឥឡូវនេះបានលើកតម្កល់ពួកគេវិញ។
ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្តូកលើពួកគេ ហើយដល់ដានីយ៍លែ
«ក្នុងនិមិត្តភាពនៃពេលវេលា» សុបិនរបស់សុតចេ និងន័យរបស់វាគួរឲ្យបានបើកសម្តែងដៃ។

«ទង្វើដ៏ប្លែករបស់ដានីយ៍លែ
គឺអំពីព្រះគុណដល់ព្រះសម្រាប់ការបើកសម្តែងដៃដែលទ្រង់បានប្រទានដល់គាត់។
គាត់បានអំពាវនាវថា: “សូមឲ្យព្រះនាមរបស់ព្រះ ទទួលព្រះពរ អស់កល្បជានិច្ចច្បាស់;
ដុបិត បុរាណ និងប្រទេសភាព ជាប់ទ្រង់: ទ្រង់ផ្តល់បុគ្គលពេលវេលា
និងរដូវកាលទាំងឡាយ: ទ្រង់ដកហូតសុដចេទាំងឡាយចេញ
ហើយតាំងតែសុដចេទាំងឡាយឡើងវិញ: ទ្រង់ប្រទានបុរាណដល់មនុស្សមានបុរាណ
ហើយប្រទានចំណេះដឹងដល់អស់អ្នកដែលមានការយល់ដឹង:
ទ្រង់បើកសម្តែងដៃអំពីរឿងផ្សេងៗ និងរឿងសម្លាប់ទាំងឡាយ:
ទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយអំពីស្ថិតភាពនៅក្នុងសេចក្តីដឹងដ៏ត្រឹមត្រូវ ហើយពន្យល់ស្ថិតភាពនោះជាមួយទ្រង់។
ឱព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់ទូលបង្គំអើយ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់
និងសរសើរតម្កល់ទ្រង់ ដែលបានប្រទានបុរាណ និងប្រទេសភាពដល់ទូលបង្គំ
ហើយឥឡូវនេះបានផ្តល់ឲ្យទូលបង្គំដឹងនូវអ្វីដែលយើងបានទូលសូមពីទ្រង់: ពីព្រោះ
ឥឡូវនេះ ទ្រង់បានផ្តល់ឲ្យយើងដឹងអំពីរឿងរបស់សុដចេហើយ។”» Prophets and Kings,
493, 494.